

Publicerad 2019-05-05 23:34 av Ken Cassel

Hon står där på klippkanten och ler

för att i nästa sekund med ett snyggt svan dyk hamna
långt ner på djupet, där hon nu blir som uppslukad
när hon försvinner under vattnen ytan

För endast några droppar och några små ringar på
vattenytan som nu blir allt större och större innan
de helt tynar bort avslöjar hennes existens

Men vart tog hon vägen nu någonstans

Där kommer hon visst

Puh, skönt

Vart faktiskt lite orolig där ett tag för min best friend..

Hon står där på klippkanten och ler!

Ken Cassel

5/5-2019

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten